

ISSN 2651-0642

วารสารนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 หน้า 22-30

กรกฎาคม-ธันวาคม 2562

วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

doi:

**การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้
ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช**
**Learning Activities and Skills in the 21st Century
for Nakhon Si Thammarat Rajabhat University Students**

กุลวดี จันทร์วิเชียร

เดชิตา สุทธิรักษ์

อรรณพ ชำขาว

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

อีเมล: kunwadee_20@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการจัดการสมัยใหม่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 กลุ่มเรียน รวมทั้งสิ้น 185 คน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาพบว่า 1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้น ประกอบด้วย 6 ประเด็น คือ (1.1) ลักษณะผู้สอน (1.2) การเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน (1.3) สอนน้อยลง เรียนรู้มากขึ้น (1.4) การฝึกความรับผิดชอบในการเรียน (1.5) สื่อและนวัตกรรมในการจัดการการเรียนการสอน และ (1.6) การประเมินผลและสะท้อนผลเชิงบวก 2. ผลจากข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่าหลังจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนมีทักษะดังกล่าวครบทุกด้าน สอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งพบว่า (2.1) ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งโดยรวมและรายด้านย่อย (2.2) ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2.3) ผู้เรียนมีทัศนคติโดยรวม “เห็นด้วย” กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนการสอน, ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21, เสริมทักษะการเรียนรู้,
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Abstract

The purpose of this research was to organize teaching and learning activities to enhance learning skills in the 21st century. The subjects were 185 undergraduate students of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, enrolled in four sections of the modern management course in Semester 1-2019. The researchers collected both quantitative and qualitative data.

The results of the study revealed that 1. The organization of teaching and learning activities that enhance learning skills in the 21st century consists of six aspects: (1.1) instructor characteristics, (1.2) preparation for learners, (1.3) teaching less, learning more, (1.4) training accountability, (1.5) media and innovation in teaching and learning management, and (1.6) evaluation and reflecting positive results; 2. The results from *qualitative data* revealed that after organizing teaching and learning activities to enhance learning skills in the 21st century, learners appeared to have all of these skills. Such findings were consistent with the *quantitative data* in that (2.1) the students had different learning skills in the 21st century before and after training statistically significant at the .001 level, both overall and sub-sections; (2.2) the students with enhanced learning skills in the 21st century after training were not significantly different at the level of .05; and (2.3) all students agreed to support the learning skills in the 21st century.

Keywords: Teaching and learning activities, learning skills in the 21st century, enhance learning skills, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

1. ภูมิหลังของงานวิจัย

คำว่า “การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21” แสดงให้เห็นว่า เรากำลังอยู่ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสภาพแวดล้อมที่ประเทศต่าง ๆ มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้นเรื่อย ๆ และระบบการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวโดยไม่ใช่แค่การปฏิรูปเพียงครั้งคราว แต่ต้องเป็นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชน สังคมและตลาดแรงงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งผู้กำหนดนโยบายและบุคลากรด้านการศึกษาของไทยที่ผู้เขียนมีโอกาสได้รู้จักล้วนตระหนักว่าการศึกษาคควรจะมีมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต และสอดคล้องกับสังคมในอนาคต (ขวัญดาว แจ่มแจ่ม, 2558)

แม้ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยจะมีความก้าวหน้าในด้านการเข้าถึงการศึกษาในระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งมีการปฏิรูปเชิงโครงสร้างเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา แต่ประเทศไทยยังคงประสบความท้าทายอีกหลายประการ เช่น นักเรียนจำนวนมากยังไม่มีทักษะพื้นฐานที่ควรจะมี ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินต่างๆ ทั้งในระดับประเทศและในระดับระหว่างประเทศ หรืออัตราส่วนของเด็กที่ไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาอย่างค่อนข้างสูง จึงทำให้เยาวชนจำนวนมากขาดทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในโลกแห่งความเป็นจริงการปรับปรุงระบบการศึกษาและการพัฒนาทักษะมีส่วน

สำคัญที่จะทำให้ไทยบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี รวมทั้งจะช่วยเพิ่มศักยภาพ โอกาส และความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และด้วยแนวโน้มการเป็นสังคมผู้สูงอายุ และสัดส่วนของประชากรในวัยทำงานที่ลดลงเรื่อยๆ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะคือปัจจัยสำคัญของความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในอนาคต ดังนั้น คุณภาพของระบบการศึกษา ตลอดจนสมรรถนะ และทักษะของผู้สำเร็จการศึกษา จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะตอบโจทย์ดังกล่าว (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2543; มัทนิน วรมาลา, 2558; พิษณุ วนะกิจ และมาเรียม นิลพันธุ์, 2559)

ความจริงเป็นที่ปรากฏ คือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของไทยในปัจจุบันไม่ได้ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียนเท่าที่ควร ผู้สอนยังคงใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิมที่ผู้เรียนรอกการป้อนความรู้ซึ่งเป็นวิธีที่คุ้นเคยง่ายต่อการเรียน และการสอนแต่ไม่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตพื้นฐานเชิงประจักษ์ที่พอได้ทั่วไป เช่น นักศึกษาจบใหม่ไม่สามารถทำงานเป็นทีมได้ไม่สามารถคิดริเริ่มทำสิ่งใหม่เพื่อแก้ปัญหาทั้งในงาน และในการดำรงชีวิต ไม่สามารถคิดแยกแยะว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ ไม่สามารถคิดได้ว่าข้อมูลที่รับมาจริงหรือเท็จมากน้อยเพียงใดหลงเชื่อในสิ่งที่ได้เห็น-ได้ฟังมาอย่างง่ายดาย ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องชัดเจน มีการนำภาษาในโลกออนไลน์มาใช้ในโลกแห่งความจริงเป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ล้วนสะท้อนให้เห็นถึงความบกพร่องของทักษะการคิดแบบวิจารณ์ญาณ ทักษะในการนำเสนอหรือการสื่อสาร เป็นต้น ทักษะเหล่านี้ไม่สามารถฝึกฝนได้เพียงแค่การฟังบรรยายเนื้อหาความรู้จากผู้สอน หากแต่ต้องเกิดจากการฝึกฝนปฏิบัติ (ชนวัฒน์ นิตศน์วิจิตร, 2552; ปรมศวรร วรงค์ชาชม, 2559)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะในศตวรรษที่ 21 นั้นผู้เรียนต้องมีความตื่นตัวในการค้นคว้าแทนที่จะเป็นฝ่ายรอรับการบรรยายแบบดั้งเดิม ผู้เรียนจึงมีโอกาสพัฒนาตนเองในทักษะด้านต่างๆ (สุวิชา วัฒนชัย, 2557) ในการจัดการเรียนการสอนสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ เช่น การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) เป็นต้น และการบูรณาการเทคนิคการสอนต่างๆ มาช่วยเสริมทักษะและต่อยอดให้กับผู้เรียนเพื่อให้มีความเหมาะสมกับลักษณะรายวิชาและบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน (วาสนา ภูมิ, 2555; พิษณุ วนะกิจ และมาเรียม นิลพันธุ์, 2559)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นสถาบันการศึกษาซึ่งมีหน้าที่หลักในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ปรัชญาของมหาวิทยาลัย คือ ประทีปถิ่น ประเทืองไทย วิสัยทัศน์มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช คือ เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของภาคใต้ที่มุ่งเน้นด้านการผลิตบัณฑิตและพัฒนาครูคุณภาพ ด้านการจัดการวัฒนธรรม องค์ความรู้ ภูมิปัญญาสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การบริการ เทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อลดปัญหาด้านการขาดทักษะที่กล่าวมาแล้วนั้น มีคำถามการวิจัยใน 2 ประเด็น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเสริมทักษะ

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่าเป็นอย่างไร (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2543; มัทนิน วรมาลา, 2558; พิษญาณ์ พานะกิจ และมาเรียม นิลพันธุ์, 2559)

บทความวิจัยนี้ นำเสนอผลการศึกษากิจการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และเพื่อศึกษาผลการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อันเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 ที่มีความพร้อมในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อระบุการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. เพื่อศึกษาผลการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

3. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ดำเนินการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (One Group Pretest Posttest Design) (Fitz-Gibbon, 1978) การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนครั้งนี้ มีกรอบการวิจัยที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (มัทนิน วรมาลา, 2558) โดยบูรณาการการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้คำถามเป็นฐาน (IBL) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PjBL) การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) และการเรียนรู้แบบร่วมมือและรวมพลัง ตลอดจนเทคนิคการสอนต่างๆ ตามความเหมาะสมกับเนื้อหา บรรยากาศ และกลุ่มผู้เรียน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

4.1 กลุ่มที่ศึกษา

กลุ่มที่ศึกษาเป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการจัดการสมัยใหม่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 กลุ่มเรียน รวมทั้งสิ้น 185 คน เข้าร่วมในโครงการวิจัยโดยสมัครใจ

4.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ส่วน ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากผลการวิเคราะห์ด้านเอกสาร (documentary analysis) เพื่อกำหนดประเด็นสำคัญ และกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แล้วนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวไปทดลองใช้ก่อนใช้จริง และ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2.1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย (1) การบันทึกหลังเรียน (Self-Report) โดยให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประสบการณ์ และการเรียนรู้ของตนเองหลังการเรียนทุกครั้ง การบันทึกนี้เป็นการบรรยายถึงความรู้สึก ความคิด ความคิดเห็น มุมมอง ความเข้าใจ และสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ในแต่ละครั้งของการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตและทบทวนตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดภาคการศึกษา (2) บันทึกภาคสนามของผู้วิจัย (Class Learning Activities Observation) เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้วิจัยสังเกต และบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนขณะทำกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3) แบบบันทึกการทบทวนหลังปฏิบัติงาน (After Action Review หรือ AAR) ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน ผู้เรียนบรรยายถึงความชอบ/ไม่ชอบในกิจกรรมการเรียนรู้ ความประทับใจหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้ในการทำกิจกรรมของกลุ่มตน ข้อบกพร่องและข้อจำกัด ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ตลอดจนข้อเสนอแนะและอื่นๆ และ 2.2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย 1) แบบประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ถูกสร้างโดย วิภาวี ศิริลักษณ์ (2557) มีการวิเคราะห์องค์ประกอบ

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

1. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จากการค้นคว้าข้อมูลทุติยภูมิ (secondary source) โดยการทบทวนวรรณกรรม เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วสร้างเป็นเครื่องมือ *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21*

2. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยให้

2.1 ผู้เรียนทำแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ก่อนเริ่มการเรียนการสอนในช่วงต้นภาคการศึกษา (Pre-test)

2.2 จัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเทอมล่าสุด แบ่งออกเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน แล้วจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2.3 ผู้เรียนทำการบันทึกหลังเรียนและผู้วิจัยทำการบันทึกภาคสนามทุกครั้งที่เกิดกิจกรรมการเรียน การสอน

2.4 ผู้เรียนทำการบันทึกการทบทวนหลังปฏิบัติงาน หลังทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

2.5 ผู้เรียนทำแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 (Post-test) และแบบวัดทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลังเรียนจบภาคการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณภาพนี้ได้มาจากผลการบันทึกหลังเรียน และการบันทึกการทบทวนหลังปฏิบัติงานของผู้เรียน และการบันทึกภาคสนามของผู้วิจัยตามคำนิยาม และตัวบ่งชี้ของทักษะในศตวรรษที่ 21 แต่ละทักษะ

5. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

5.1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้พบว่าผู้เรียนมีทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ทักษะด้านชีวิตและอาชีพครบทุกด้าน กล่าวคือ

5.1.1 ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ผู้เรียนได้มีการฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการตัดสินใจเลือกในกิจกรรมการเรียนรู้แบบ IEL, PBL, PjBL โดยผู้เรียนมีการระดมสมอง มีการถกเถียงในข้อดีข้อเสีย การเลือกหรือไม่เลือกประเด็นปัญหาหรือชุมชนใด ส่วนในกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CBL ผู้เรียนมีการคิดแบบสร้างสรรค์ด้วยการคิดสร้างหรือตั้งปัญหาเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานของ วาสนา ภูมิ (2555)

5.1.2 ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ในกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ IEL, CBL, PBL, PjBL ผู้เรียนได้เรียนรู้การค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยสารสนเทศและเทคโนโลยีจากแหล่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาจาก Web Site ฐานข้อมูลออนไลน์และคลิปต่างๆ อีกทั้ง ในการนำเสนอผลการศึกษาดังๆ ผู้เรียนได้จัดทำสื่อประกอบการนำเสนอซึ่งเป็นการฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยี ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปในแนวทางของนักวิจัยท่านอื่น เช่น สุวิชา วัฒนชัย (2557) และพีชญาณ์ พานะกิจ และมาเรียม นิลพันธุ์ (2559)

5.1.3 ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ ในกิจกรรมการเรียนรู้แบบ IBL, CEL, PBL, PjBL ผู้เรียนได้เรียนรู้การปรับตัวในการทำงานกลุ่ม มีการแบ่งงานกันทำ และรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนบางคนมีความเป็นผู้นำโดดเด่น บรรยากาศในการทำงานเต็มไปด้วยความสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานของ สุวิชา วัฒนชัย (2557) และ มัทนิน วรมาลา (2558)

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ ผู้วิจัยได้พบว่า

5.2.1 กลุ่มที่ศึกษาเป็นนักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงทะเบียนเรียนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการจัดการ

สมัยใหม่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 4 กลุ่มเรียน รวมทั้งสิ้น 185 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าชาย

5.2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณาคะแนนรายด้านย่อย พบว่า ค่าเฉลี่ยทุกด้านมีคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนี้สามารถช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของกลุ่มผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยแบ่งเป็นกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน พบว่า ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีคะแนนทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ก่อนเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ในกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะเห็นว่าแม้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมาก่อน ไม่ว่าจะ เป็นกลุ่มเรียนเก่ง ปานกลาง หรือ อ่อน และมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ก่อนเรียนแตกต่างกันแต่เมื่อได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนทุกกลุ่มมีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หลังเรียนได้ไม่แตกต่างกัน

จากข้อมูลทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณพบว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครบทั้ง 3 ทักษะ ได้แก่ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และทักษะด้านชีวิตและอาชีพ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครั้งนี้ ดำเนินการโดยใช้หลากหลายวิธีเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างครอบคลุมทุกทักษะตามกรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีการนำรูปแบบการเรียนรู้ภายใต้แนวคิด สอนน้อยลง เรียนรู้มากขึ้นมาใช้ เช่น การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) เป็นต้น โดยไม่ละเลยที่จะคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนอื่นๆ ได้แก่ ลักษณะผู้สอน การเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน การฝึกความรับผิดชอบในการเรียน การใช้สื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลและสะท้อนผล เป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ และเสริมการฝึกทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ได้ระบุไว้ในงานของ วาสนา ภูมิ (2555) สุวิชา วัฒนชัย (2557) ขวัญดาว แจ่มแจ้ง (2558) และ พิษณุวัฒน์ พานะกิจ และ มาเรียม นิลพันธุ์ (2559)

6. ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

ผู้วิจัยเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 นั้นเป็นแนวทางที่ดีและเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์มีความพร้อมในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยนำไปใช้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยนำไปใช้ดังนี้

1. ผู้สอนที่ต้องการจัดการเรียนการสอนเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรเริ่มต้นจากการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมคือการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเน้นทักษะมนุษย์ในการสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. คณะ และ มหาวิทยาลัย ควรมีการส่งเสริมให้ผู้สอนมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับนักศึกษาและรายวิชา โดยเฉพาะการใช้ระบบสารสนเทศสนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

8. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะให้มีการสัมมนาหรือการฝึกอบรมให้กับผู้สอน เพื่อให้เข้าใจกระบวนการการเรียนการสอนที่เหมาะสม และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

9. ผู้เขียน

กุลวดี จันทร์วิเชียร เตชิตา สุทธิรักษ์ และ อรรถนพ ขำขาว เป็นอาจารย์สังกัดคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้เขียนมีความสนใจในงานวิจัยด้านทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

10. เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิงภาษาไทย

ขวัญดาว แจ่มแจ่ม. (2558). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนรายวิชาเคมีอินทรีย์และ

ปฏิบัติการ 2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ชนวัฒน์ นิทัศน์วิจิตร. (2552). การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้การเรียนรู้ด้วยโครงงาน (Project based learning). การพัฒนาผู้เรียนวิชา วท433 เครื่องสูบลมและพัดลม. สาขาวิศวกรรมและอาหาร คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

- ประเมศวร์ วงศ์ชาวม. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสะเต็มศึกษาร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พีชญาณ์ พานะกิจ และมาเรียม นิลพันธุ์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาวารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 6(1), 192-204.
- มัทนิน วรมาลา. (2558). การจัดการเรียนการสอนโดยใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางรายวิชา SDM452. คณะดิจิทัลมีเดีย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วาสนา ภูมิ. (2555). ผลของการวิจัยเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เรื่องอัตราส่วนและร้อยละ ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และความสามารถในการใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภาวี ศิริลักษณ์. (2557). การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิชา วัฒนชัย. (2557). การส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21: ทักษะการสื่อสารและร่วมมือในชั้นเรียน วิทยาศาสตร์เรื่องเซลล์และองค์ประกอบของเซลล์ด้วยสถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เอกสารอ้างอิงภาษาอังกฤษ

- Fitz-Gibbon, C. T. (1978). *How to Design a Program Evaluation*. Newbury Park: Sage Publications.